

[Aage Fogh.]

at gøre opmærksom på, at baggrunden for det lovforslag, vi behandler i dag, er den kendsgerning, at der i 1953 blev nedsat en kommission, der havde den dobbelte opgave: for det første at tage stilling til, om man pr. straks skulle bevilge 28 mill. kr. til hjælp til Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-kasse, og for det andet at gennempløje hele vor arbejdsløshedslovgivning for eventuelt at fremsætte forslag om ændringer. Det ærede medlem hr. Lorentzen var først formand for kommissionen, og jeg tør vel i al beskedenhed sige, at det ærede medlem har ikke overanstrengt os og heller ikke sig selv ved at holde møder; der blev ikke holdt mange, og tiden gik. Så skiftede kommissionen formand, og derefter har vi holdt 2-3 møder, og vi har stadig væk de samme to problemer på dagsordenen.

Det, der så har været nogen diskussion om, er, i hvilken rækkefølge de to problemer skulle løses: skulle vi gå i gang med kulegravningen af arbejdsløshedslovgivningen straks, eller skulle vi klare vanskelighederne for arbejdsmændene med det samme? Jeg er tilhænger af det sidste, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at begge de to sidste ærede talere udtrykkeligt har givet udtryk for, at de penge, Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-kasse må have for at kunne klare sine forpligtelser over for de forsikrede, selvfølgelig skal stilles til rådighed. Derom er vi altså enige. Spørgsmålet må vel så være, om pengene skal stilles til rådighed i form af en ekstra bevilling, et ekstra tilskud, eller om de skal stilles til rådighed på den måde, som flertallet, de tre partier, nu er blevet enige om, nemlig ved at der foretages en ændring i den gældende lovgivning.

Det, det drejer sig om, er jo, som det også er fremhævet tidligere, at arbejdsmændene med en gennemsnitlig årsløn på 7 234 kr. og et årskontingent til deres arbejdsløsheds-kasse på 250-260 kr. ikke har indbetalt de 3,5 pct. af årslønnen i kontingent og derfor ikke kan betragtes som ekstraordinært vanskeligt stillede og som følge deraf heller ikke kan få den ekstraordinære refusion. Hvis man nu flytter grænsen fra 3,5 til 3 $\frac{1}{3}$ pct. for dette enkelte år, vil Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-kasse og Kristelig Arbejdsløsheds-kasse komme op over græn-

sen, og de vil da være berettigede til ad den vej at få de penge, som de to foregående talere for så vidt var villige til at skaffe dem ad anden vej. Vi synes, det er en rimelig ordning, og vi anbefaler den på det bedste.

Jeg er ikke på nogen måde uenig med det ærede medlem hr. Poul Sørensen i de betragtninger, han har gjort gældende om nødvendigheden af en grundig undersøgelse af alle problemer i forbindelse med arbejdsløsheds-kasserne. Jeg har netop over for kommissionens formand taget det udtrykkelige forbehold, at når jeg ville gå med til at anbefale den foreslåede dispensation, var det på den betingelse, at jeg fik kommissionens formands tilsagn om, at det ikke ville medføre, at kommissionens arbejde ikke blev fremmet med langt større interesse og energi end hidtil. Det tilsagn har jeg opnået, og det kan jeg vist også opnå hos den højtærede minister, og så er jeg tilfredsstillet.

Jeg beklager, at det ikke lykkedes arbejdsmændene at få forhøjet deres kontingent med 10 øre om ugen, selv om man må erkende, at 7 234 kr. i gennemsnitlig årsløn ikke er meget. Vi har fået oplyst, at der inden for Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-kasse er det største antal forsørgere med det største antal børn i sammenligning med de øvrige kassers medlemmer, så der er ikke mange penge at operere med; men om årskontingentet er 5 kr. højere eller lavere, kan vel ikke være afgørende. Hvis arbejdsmændene havde skaffet de 5 kr. mere, havde de haft ret til ikke alene de 36,9 mill. kr., men også til 700 000 kr. i normalt tilskud, der skulle gives til det øgede kontingent på 1 mill. kr., som de ville være kommet op på. Så havde der ikke været nogen som helst vanskeligheder med at skaffe pengene, og så kunne kassen have klaret sig til 1. april 1957.

Jeg beklager, at det ikke lykkedes. Det har jeg også gjort såvel i kommissionen som andre steder, og derfor kan jeg slutte med at sige, at jeg mener, at det foreliggende lovforslag bør gennemføres så hurtigt som muligt, således at arbejdsmændene får mulighed for at trække 36,9 mill. kr. og de kristelige arbejdere 74 000 kr. Det er jo penge, som finansministeren var forberedt på at skulle af med; de er medregnet i budgettet.